

Idyllisk naturhamn vid
nedlagd brygga och
fjordhotell i Godösund.

SMULTRONSEGLING

BÄSTA SOMMAREN BLAND FJORDAR OCH BERG

Leif, Marit och Angelica pausar i skidåkningen på Folgefonna-glaciären.

Angelica och Lasse Lindström från Lidköping färdigställde en aldrig sjösatt Contrast 370 från 1989 och seglade 2009 tio veckor på det norska Vestlandet. För dem blev det en fantastisk resa fylld av skidåkning, toppbestigningar och kråkebollar. Text & foto: Angelica Parling-Lindström Foto: Lasse Lindström

NÄR VI VAKNADE på pingstaftonen tittade vi på SMHI:s hemsida för att se vilket väder vi kunde förvänta oss på måndagen, då vi planerade att komma iväg från Långedrag. Då det såg bra ut öste vi in packningen i bilen och åkte till båten.

Allteftersom vi lämnade land fick vinden fart och till slut forsade vi fram på halvvind mot Skagen i 7-8 knop. Solen gick ner och himlen färgades röd och så småningom mörkblå. Vid ett på natten passerade vi Grenen under en stjärnklar himmel och med avtagande och så småningom obefintlig vind.

Vi började få rekordvittring och i övermod diskuterade vi om vi kanske skulle ta sikte på Stavanger istället för Lindesnes. Det visade sig dock att Skagerrak inte riktigt var så litet som vi tänkt oss och först söndag eftermiddag var vi i norska kusttrakter.

Vi tuffade på för motor och strök förbi Lista sent på kvällen. Plötsligt började sjön torna upp sig, trots att det just inte fanns någon vind. Strömsjö hade vi ju hört talas om, men aldrig upplevt och det första mötet blev ingen succé. Vi hann inte få upp seglen innan det gick för gropig sjö för att någon av oss skulle våga vistas på däck. Alltså dunsade vi fram för motor, det värsta vi vet.

LÄNGST IN I Flekkefjord låg en helt tom gästhamn och efter 193 Nm kändes det inte fel att krypa till kajs. Stan vi hamnat i visade sig

vara mycket gemytlig, med lugn hamn och livaktigt centrum.

Rapporten talade om kuling från nordväst till kvällen, men i hamnen hade vi sydost 2 m/s och soligt. När vi gått en runda i de idylliska holländerkvarteren med dess bakelsevita träbyggnader beslöt vi dra mot Egersund, som bara låg 20 Nm bort längs kusten. Det borde vi väl hinna?

VIGICK FÖR motor med storen hissad ut i fjorden, fikade, solade och fiskade oss fram på insidan av ön Hydra och innanför Siragrunnen. Ingen vind, men märkliga strömvirvlar i vattnet och en knop medström. Inom ett par minuter befann vi oss i 10 m/s och grov sjö rakt i nosen. Medströmmen gjorde att sjön ställde sig upp och var hög, krabb och brytande.

Vi började kryssa, för till Egersund hade vi då bara cirka 10 Nm, men efter några rejäla översköljningar började vi fundera på hur jobbigt det skulle bli. Vår VHF slutade fungera, så vi vände och slörade tillbaka mot Flekkefjorden, där vi la till på uthamnen Torsøy och

pustade. Kulingen som varade i ett par dagar gjorde att vi fick gott om tid att vila ut...

VAD LÄRDE VI oss av detta? Att alltid ha ett rev i storen när vi går ut på havet, det går alltid att slå ur. Ha ett försegl som går lätt att rulla in till ett frimärke om så behövs. Räkna med att meteorologerna kan ta fel på några timmar och att hård vind kan komma mycket snabbt på havet.

Siragrunnen (och andra) bör behandlas med respekt. Där minskar djupet snabbt från flera hundra meter till bara 10-15 m och vattnet pressas ihop till stora vågor. Ha koll på vind och ström – går de emot varandra bygger det också besvärlig sjö. I sjökortet står uppgrundande områden märkta med "dangeorus waves" – håll några sjömil utanför dem och på minst 100 m djup.

När väl hade mojnät gick vi ut till Yttre Kalven, ett smalt sund som ledde från öppna havet rakt in i berget på ön Hydra. Där fann vi en helt skyddad lagun där vi tillbringade en underbar kväll.

MORGONEN DÄR PÅ VAKNADE vi till en nästan öronbedövande småfågelskonsert. Solen var uppe och det var helt vindstilla. Ute på havet böljade en stilla dyning och stormfåglarna strök över vattenytan. Vid själva Egersundet svängde vi in och passade på att fika och fylla diesel från våra dunkar. Fortsatte sen mot

"Alltså dunsade vi fram för motor, det värsta vi vet."

Lasse packar upp slalomskidorna (som förvarats i stuvfacket) i Jondal.

Idyllisk morgon i Sykkylvens hamn.

Angelica vid rodret.

Silja vid kajen i Bergen, nedanför världsarvet "Bryggen" med trähus från Hansetiden.

det beryktade Jären. När vi siktade de första snöklädda topparna kände vi oss verkligen privilegierade. Vinden höll i sig ända upp till Finnesand på Mosterøy, där vi la till efter en dagsetapp på 84 Nm.

På Mosterøy finns Norges bäst bevarade medeltidskloster, Utstein. Solen sken så vi hade ingen lust att gå in, men de sankt strandängarna var fyllda av spännande vada-re som inte var speciellt skygga, så vi var nöjda ändå när vi satte segel och drog österut i i Mastrafjorden och Ryfylke. Vi hade inhandlat ett nytt tjugigt fiskespö och fina torsksdrag, så det provade vi. Napp direkt!

PÅ VÄGIN i Lysefjorden passerade vi Fjellsholmen där vi såg att viken låg helt spegelblank. Ett par båtar låg mot land och det hela såg mycket inbjudande ut. Vi hörde en norrman ropa "vill ni ligga mot land eller mot vår båt? Vi såg att ni inte var härifrån och tänkte att ni kanske inte hade så god lokalkännedom." Snacka om att bli väl bemötta!

Efter morgondoppet fortsatte vi för motor in i Lysefjorden. Du milde, så vackert mellan de 600-800 m höga bergen. Uppe på Preikestolen, den kända klippan 604 m över havet, såg vi människor i myrformat våga sig ut mot kanten.

Nästa morgon gick vi för motor 10 Nm in till Jørpeland. Vid Preikestolshytta vimlade det av turister. Efter någon timme var vi uppe

och kunde gå ut på den berömda släta hällen med stupet ner mot Lysefjorden.

MORGONEN EFTER DROG vi norrut mot Hauge-sund och kunde segla mesta delen. Därefter siktade vi mot ön Moster, men sen ringde vår Espevær visade sig vara en idyllisk ö utanför ön Bömlo.

Innan vi reste hemifrån hängde vi in slalomskidorna i stuvan, ifall det skulle bli skidföre nånstans. Färden, från hamnen i Jondal, på drygt en mil upp till Folgefonnaglaciären, blev en resa från sommar till vinter och högst upp var drivorna vid väggkanten flera meter höga. Sportutbudet består i ett par välpreparerade 100 m långa pister, guidade glaciärturer, klätterkurser på både is och klippor och kvistmärkta längdskidspår över platån. Att det var 17 grader varmt i luften gjorde inte saken sämre.

Efter morgondopp och sittbrunnsfrukost drog vi inåt fjorden till Norheimssund. Där har man anpassat sig fint till tidvattenskillnaden och byggt hela gästhamnen på en flytbrygga, med servicehus och allt. Smidigt.

EN AV FÖRDELARNA med att ha byggt en båt själv är att man fått ett annat sätt att tänka. Om något krånglar tänker vi inte längre "det går inte" utan "hur kan vi lösa det på ett annat sätt?". Våra segel var nya men av gam-

mal årsmodell och nu hade ett luffäste till storen gått sönder. Vi upptäckte att de små koniska fästena var vända bak-och-fram, så att det uppstått en brottpunkt där och plasten gått av. Vi reparerade det med två rostfria brickor.

Efter frukost tog vi motorn 9 Nm in till Rosendal. Där fann vi en alldeles ny och flott gästhamn, med bara en enda gästbåt vid den långa lärkbryggan. Därifrån utgick vi på en tur, längs en av de många vandringslederna, upp på Melderskin.

RASTLÖSA SOM VI är gjorde vi loss för att söka upp en naturhamn för natten nånstans uppåt Locksundet. Vi kom in via ett långt smalt sund på norrsidan av Tysnesøy och därinne fann vi Gripnesvågen - en filial till himmelriket. Där njöt vi av friden och vilade våra trötta kroppar efter 1200 höjdmeter och 30 Nm.

Till Godøysund var det bara 4 Nm motorgång i bleke. Inne i sundet påminde naturen om en skogssjö i Bergslagen med små stilla vikar och tallbevuxna holmar - hemkänsla.

Nästa morgon gick vi in och provianterade i den nya gästhamnen i Våge. Här ligger man gott i lä för de flesta vindar utom nordan.

Vi blev inte så långvariga där, utan fortsatte på en fin västan upp till den lilla hamnen Milde, söder om Bergen. Vi skulle sammanstråla med vänner där för gemensam semester norrut efter midsommar. ☺